

4/11/1988

Z diskuse na říjnovém zasedání MV KSČ

Pracuji na přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy. Ně-
které naše problémy lze zobecnit i pro jiné vysoké školy.
Je pravda, že ideologická práce na vysokých školách je trva-
lou součástí činnosti nejen stranických organizací, ale i sa-
motných kolektivů. Ale je dobrá? Rozhodně s ní nemůžeme
být vždy spokojeni. A co víc — právě ideologická práce škol
může být zkvalitněna prakticky bez dalších nároků na zdroje.

Co je nutné si z tohoto hlediska uvědomit? Kam napřít síly?
Ve zprávě předsednictva na 10. zasedání ÚV KSČ bylo jasné
řečeno, že strana musí zajímat a znepokojoval, na jaké úrovni
se přednáší marxismus-leninismus a jaký vztah k němu stu-
denti mají. Konkrétně lze říci, že úroveň je pochopitelně podle
různých škol různá. Co je však důležitější fakt, že ačkoli stu-
denti dobře zvládají tyto teoretické předměty a jejich znalosti
jsou poměrně na dobré
úrovni, není již vždy prav-
dá, že se s nimi plně zto-
tožňují a že by je dokonce
uměli aplikovat ve své vlast-
ní práci, životě a pro svou
politickou aktivitu.

Proto je třeba tyto před-
měty podávat tak, aby byly
pro studenty návodem
k jednání, aby se studentům tato teorie stala vlastní, nezbyt-
nou zejména v současné náročné době přestavby. Při výchov-
ném ideologickém působení na studenty se však nesmí vy-
užívat jen předmětů marxisticko-leninské teorie, ale její myš-
lenky je třeba začleňovat i do výuky odborných předmětů.
Např. když přednáším o nových vědeckých poznatcích a sro-
nám úroveň vědy u nás, na Západě a v SSSR s konkrétními
příklady, pak, má-li pedagog autoritu a vyzdvihně třeba význam
sovětské vědy, tak to studenti akceptují.

Takový přístup však není příliš uplatňován v současné praxi.
A nejen to. Kritizujeme-li u studentů nízkou studijní morálku
a průměrnost ve studiu, a to jsou fakta, pak tato měřítko platí
nejen pro ně, ale i pro mnohé pracovníky jiných podniků. Je
třeba mít na zřeteli, že tyto negativní jevy jsou do značné míry
odvozeny z toho, jak důsledně a odpovědně pracovníci vysokých
škol a řídicí pracovníci podniků přistupují k práci vů-
bec. U pedagogů k výuce, k vědecké práci a ke studentům,
jaké na ně kladou nároky u zkoušek a jaká je celková úroveň
jejich pedagogické práce v oblasti výchovné a vzdělávací.

A právě z tohoto hlediska nemůžeme být se všemi pedagogy
vysokých škol a funkcionáři spokojeni, a proto prvotným úko-
lem bude situaci zlepšit. V tom se nesmíme bát řešení indivi-
duální situace ani kádrovými změnami.

Marie STIBOROVÁ, členka MV KSČ,
přírodovědecká fakulta UK

Schopnost pedagoga